

Поводом одлуке Управног суда 19.05.2017. године којим је поништена одлука Високог савета судства о дисциплинском кажњавању доскорашњег судије Владимира Вучинића, Друштво судија Србије издаје

С А О П Ш Т Е Њ Е

По тужби судије Владимира Вучинића од 24.07.2015. године, против одлуке од 24.06.2015. године којом је Високи савет судства преиначио “ослобађајућу” првостепену одлуку своје Дисциплинске комисије и Владимиру Вучинићу изрекао јавну опомену због наводно учињеног дисциплинског прекршаја, Управни суд је 19.05.2017. године донео одлуку којом је поништио наведену одлуку Високог савета судства.

Друштво судије Србије подсећа да је Високи савет судства недавно поништеном одлуком огласио одговорним судију Владимира Вучинића за дисциплински прекршај давање коментара о судским одлукама, поступцима, или предметима у средствима јавног информисања на начин супротан закону и Судском пословнику и изрекао му јавну опомену за прекршај наводно учињен 13.12.2013. године тако што је у дневном листу „Политика“ изјавио:

- „да се строго придржавао закона и процедуре када је одлучио да Мирославу Мишковићу, власнику Делта-холдинга привремено врати пасош ради путовања у Лондон“,
- „у случају Мишковића није одређена, продужена или укинута било каква мера, што би био разлог да се затражи мишљење специјалног тужиоца“,
- „да мишљење тужиоца није било потребно у оваквој ситуацији“,
- „одлука и процедура су апсолутно законите, а ја свој посао радим филигрански прецизно. Закон каже да после потврђивања оптужнице о овој мери одлучује председник већа“,
- да је „медијска спекулација да је Мишковићу пасош враћен тајно и да одлука није прошла кроз писарницу“,
- „на перфидан начин приписује ми се незаконитост у процедури и ово доживљавам као притисак. Закон је апсолутно поштован. Тачно је да је Мишковићу враћен пасош на руке, како закон и налаже“,
- „да ли ће се Мишковић вратити, ствар је процене, а процењено је на основу стања у предмету. Не желим да прогнозирам шта ће се десити“.

Иако је Владимир Вучинић напустио судство, он је залагањем за сопствену слободу изражавања доказао да судија, уз услов да је непристрасан и да не изазива утисак

пристрасности, као и свака грађанин, има право на слободу мисли, савести и изражавања, и да је не само право судије, већ и његова дужност да, са искључиво стручног аспекта, изрази свој став о правосудним мерама и активностима у вези са обављањем судске функције, јер је то питање од јавног интереса.

Друштво судија указује да санкционисање права судије на слободу мисли, савести и изражавања изазива обесхрабрујући ефекат не остале судије и председнике судова у вези са учешћем у јавним дебатама, како је то констатовао и Европски суд за људска права у Стразбуру у више пресуда, између осталог и у пресуди Бака против Мађарске од 23.06.2016. године.